

178, hvilke ved anden Behandling kun stode tiltraadte af Mindretallet, og dette er, fordi det er oplyst tilfredsstillende for Udvalget, at for det første Beholdningen af Rødekvipager lider saa meget ved mangelfuld Standjættelse, at det ikke kan anses for forsvarligt ikke at bevilge denne Udgift paa 17,200 Kr. Endvidere er Flertallet denne Gang gaaet ind paa en Forhøjelse af Bevillingen til Ammunition til Haandvaaben, idet det er oplyst, at denne Forhøjelse er en simpel Følge af Anskaffelsen af de ny 8 m/m Geværer, hvilken Anskaffelse Flertallet jo er gaaet ind paa, og man finder det derfor at være en Selvfølge, at man ogsaa maa gaa ind paa denne Forhøjelse. Om Forslaget under Nr. 179 behøver jeg vel ikke at tale. De følgende Forslag ere tiltraadte af hele Udvalget, og dem kan jeg ligeledes altsaa foreløbig lade staa uomtalte. Vædringsforslaget under Nr. 188 angaar jo dette uafjættelige Gendarmerikorps, som det lader til, at vi ikke kunne slippe fri for. — Jeg bliver gjort opmærksom paa, at Vædringsforslaget Nr. 185 staa som utiltraadt af Udvalget; det er naturligvis en Fejl; der burde have staaet, at denne Nedsættelse er tiltraadt af Udvalget, den Mand, der her er nævnt, E. W. Holm, er død, saa at det er en Selvfølge, at hans Understøttelse falder bort, og at Udvalget er enig med Krigsministeren i, at Bøbet nedsættes. — Vædringsforslagene paa § 26. IV. Krigsministeriet vedkommende, ere alle sammen Gentagelser fra 2den Behandling. Det er Bevillinger, hvorover der en Gang er stemt her i Tinget, saa jeg antager ikke, at jeg behøver at omtale dem.

Scharling: Da der lige saa lidt for mig som for den ærede Ordfører er Grund til at komme ind paa alle de Vædringsforslag, der have været forhandlede ved 2den Behandling, skal jeg indskrænke mig til at beklage, at der er blevet staaende saa mange Vædringsforslag utiltraadte, og at det kun er enkelte af dem, der have været forhandlede, som nu ere tiltraadte af Udvalget, samt til at anbefale mine Meningsfæller at stemme for samtlige af den højtæredede Krigsminister stillede Forslag.

Krigsministeren (Barnson): Jeg kan ikke andet end beklage, at Finansud-

valget, som den ærede Ordfører sagde, ikke har kunnet gaa ind paa den ny Form, jeg har givet Vædringsforslaget med Hensyn til den Maaade, paa hvilken man skal afhjælpe den tilstedeværende Trang til Befalingsmænd ved Artilleriet og Ingeniørerne. Jeg troede efter de Udtalelser, der vare faldne ved 2den Behandling, at imødekomme Flertallet saa meget, at jeg kunde vente, at det vilde gaa ind derpaa. Argumenterne mod Forslaget gif jo ikke ud paa, at man ikke paa en Finanslov kunde faa Antallet af faste Befalingsmænd forøget, men at man ikke kunde forandre Organisationen paa en saadan Maaade, at derved fremkom noget, der væsentlig havde Karakteren af en anden Organisation, af noget, som ikke var der før. Det har jeg nu søgt at undgaa her ved at man giver Officerer og Underofficerer Honorarer for at forrette en Tjeneste, der svarer til en højere Charge end den, de bestaaede, og fra nedens af supplerer med værnepligtige Befalingsmænd, saa det hele kun bliver et Pengepørgsmaal. Det forekommer mig, at jeg kunde have ventet, at man var gaaet ind paa dette; det er jo blevet udtalt, at det kun skulde have en midlertidig Karakter. Min Tanke er den, som ogsaa er udtalt ved 2den Behandling, at jeg ad Aare vilde fremsætte Lovforslag om at afhjælpe paa normal Maaade de Bønsteligheder, som finde Sted ved de nævnte Vaaben, og mit Haab er altsaa, at man ad den Vej vil kunne faa Sagen i Orden; saa længe til dette kan ske, er Foranstaltningen midlertidig. Det maa nemlig erindres, at det ikke er modbevist, at den Trang, som her skulde afhjælpes, er til Stede. Som jeg ofte har gjort opmærksom paa, skyldes det de særlige Omstændigheder, hvorunder Hærløvsstilløget af 1880 blev vedtaget, at man kom ind paa det uheldige Forhold at stille Artilleriet og Ingeniørforpiet eksceptionelt paa en saadan Maaade, at de ikke kunne tilfredsstille de Krav, der maa stilles. Jeg har derfor altid antaget, at man en Gang kan komme til at forhandle dette Spørgsmaal for Alvor. Denne midlertidige Karakter, som er antydet i Skrivelserne, betyder altsaa, at det skulde gælde saa længe, indtil vi kunne faa en ny Ordning paa regelmæssig Maaade. For Resten skal jeg ikke opholde mig længere derved. — Hvad